

Има закони, които определят, на какво разстояние трябва да стои човекът от цветята, както и разстоянието, на което трябва да стои човекът от човек. Хората не трябва да се приближават много един до друг. Физическата близост винаги произвежда известна дисхармония, известни недоразумения между хората. Близостта е качество на човекът-кото сърце и на човекът-кия умъ. Тя е духовно качество. Хора, въ идеитъ и чувствата на които има известна близост, на каквито разстояния и да се намиратъ, въ сжщностъ тѣ сж близо едни до други, защото помежду имъ има нѣкаква връзка. Човекътъ съ човекъ може да живѣе добре, ако между тѣхъ нѣма никакво съмнение. Човекътъ може да живѣе и съ Бога добре, ако никога не се съмнява въ Него. Усѣмни ли се веднѣжъ само въ Бога, и връзката му съ Него се прекъсва.

Казвамъ: всичко, което Богъ е направилъ, е добро. Раждатъ се хората и умиратъ, добро е. Текатъ рѣкитѣ и пресъхватъ, добро е. Съ една дума, всичко, което е отъ Бога, е добро. Обаче, азъ зная, че има нѣща, които не сж отъ Бога. Тамъ е въпросътъ, човекътъ да различава, кои нѣща сж отъ Бога, и кои не сж. Когато видя единъ изсъхналъ листъ, азъ зная вече, че нѣкое сжщество отъ по-низъкъ свѣтъ отъ нашия, е правило своето упражнение, вследствие на което този листъ е пострадалъ. Та когато листата на дърветата окапватъ, това показва, че ученицитѣ сж свършили вече съ тѣхъ своитѣ упражнения. Върху тия листа е написано много нѣщо. Който може да чете по листата на дърветата въ България, напимѣръ, той ще прочете всичко, което българскиятъ народъ е преживѣлъ презъ тази година. Когато листата на дърветата не капятъ, това показва, че върху тѣхъ сж правила упражненията си ученици отъ повисока иерархия. Значи, ако до листата на дърветата се доближатъ сжщества отъ низка еволюция, тѣ моментално окапватъ. Ако единъ престѣпникъ, който убилъ майка си, или баща си, се доближи до едно дърво, листата на това дърво веднага окапватъ; ако този престѣпникъ се доближи до единъ изворъ, последниятъ ще изсъхне, или най-малкото, теченията му ще се измѣнятъ. Това показва, че нѣкои престѣпления абсолютно не се търпятъ отъ Божествения свѣтъ.

„Призови Симона!“ Когато Симонъ — Петъръ отиде при Корнилия, той първо му заговори за Великата Божия Любовъ, като му каза, че първиятъ законъ, който човекътъ трябва да знае е любовта къмъ Бога. Щомъ дойде до този